

IKONO

LA SABATA VALENCIANA, A ELDA

Objectiu: Europa

La Fira Internacional del calcer acaba de celebrar-se a Elda. La presència de compradors procedents de més de cinquanta països reflecteix la vitalitat d'un certamen que comença a abandonar el mercat nord-americà per centrar les seues vendes en el vell continent europeu.

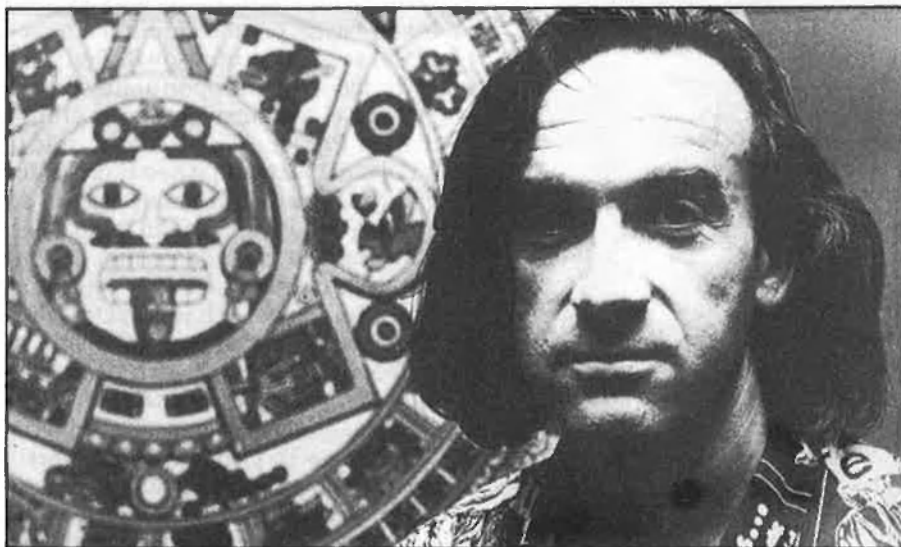
d'Almansa ho saben. Potser per això no deixen fotografiar els seus estands ni editen catàlegs on publicitar les seues peces. Al final, tot es revela inútil.

Brasil, Portugal i Taiwan continuen fabricant sabates copiades. La barata mà d'obra de què disposen els permet oferir preus mòdics a fi de conquerir amplis mercats. Entre d'altres, l'importantíssim mercat nord-americà, tan sensible al preu del producte adquirit. Aquest fet i l'alta cotització del dòlar

A. Robles

Vora 700 mostraris han estat exhibits en la darrera edició de la Fira Internacional del Calcer i Connexes (FICC), celebrada a Elda entre el 9 i el 12 de setembre. Compradors procedents de més de cinquanta països han acudit al certamen.

La majoria, per fer les seues compres de la propera temporada, i alguns, simplement per copiar —autèntic malson dels exhibidors, que veuen com les seues col·leccions piratejades són distribuïdes mesos més tard arreu el món a preus més baixos i amb els quals els és impossible competir. De moment, és difícil lluitar contra aquesta pràctica. Els fabricants valencians de calcer, localitzats a Elda i Elx, i els manxecs

Alvaro Carpena, dissenyador de sabates.

han provocat ja, moltes voltes, gravíssimes crisis en el sector. Un sector que sembla condemnat, d'altra banda, a viure immers en les profundes aigües de l'economia submergida.

Per al dissenyador Alvaro Carpena, l'explicació és senzilla: «La incidència de la mà d'obra en aquest ram de la indústria implica estar movent-se contínuament al marge de les relacions laborals normals. No hi ha cap empresa capaç de suportar els costos de la Seguretat Social si haguera de contractar

tots els que, d'alguna manera, intervenen en l'acabat final d'una sabata. S'ha de tenir en compte que una sabata necessita una persona que en faça la forma, una altra que en fabrique el taló, una altra que l'encole, un altre que la cusga, un altre que la repasse, un altre que l'embale...».

Més de dotze milions

A pesar de la pirateria i de la imatge penosa que la mateixa fira ofereix —

Les sabates de l'estiu que ve

A pesar de la quantitat de propostes realitzades pels fabricants, les tendències de la moda en calcer per a la pròxima temporada primavera-estiu 88 estan en total consonància amb les llançades des de les passarel·les de la confecció tèxtil. Així, la pròxima cita olímpica de Barcelona i l'auge de les pràctiques esportives tenen l'expressió en les botes anatòmiques d'esgrima per a dona i en sabates tipus Boxer per a home. Les bermudes del passat Gaudí es tradueixen en sandàlies reforçades als turmells, botes de platja amb corretges i tancades amb clip, en homes, i en una sabata clàssica però desenfadada, amb adorns de greques i motius marins, en dones. Dins una línia de vestir més formal, la Fira ens proposa sabates netes de tota fantasia per a homes i models de taló mitjà amb trenats i elàstics ribetats, per a dona.

De tota manera, homes i dones vestirem sabates generalment molt planes, treballades en cuirs napats, pell de porc i ant de xai. Quant a colors, es duran els tons pastel i freds i els molt brillants i lluminosos. □

IKONO

A l'esquerra, models de Santi show.

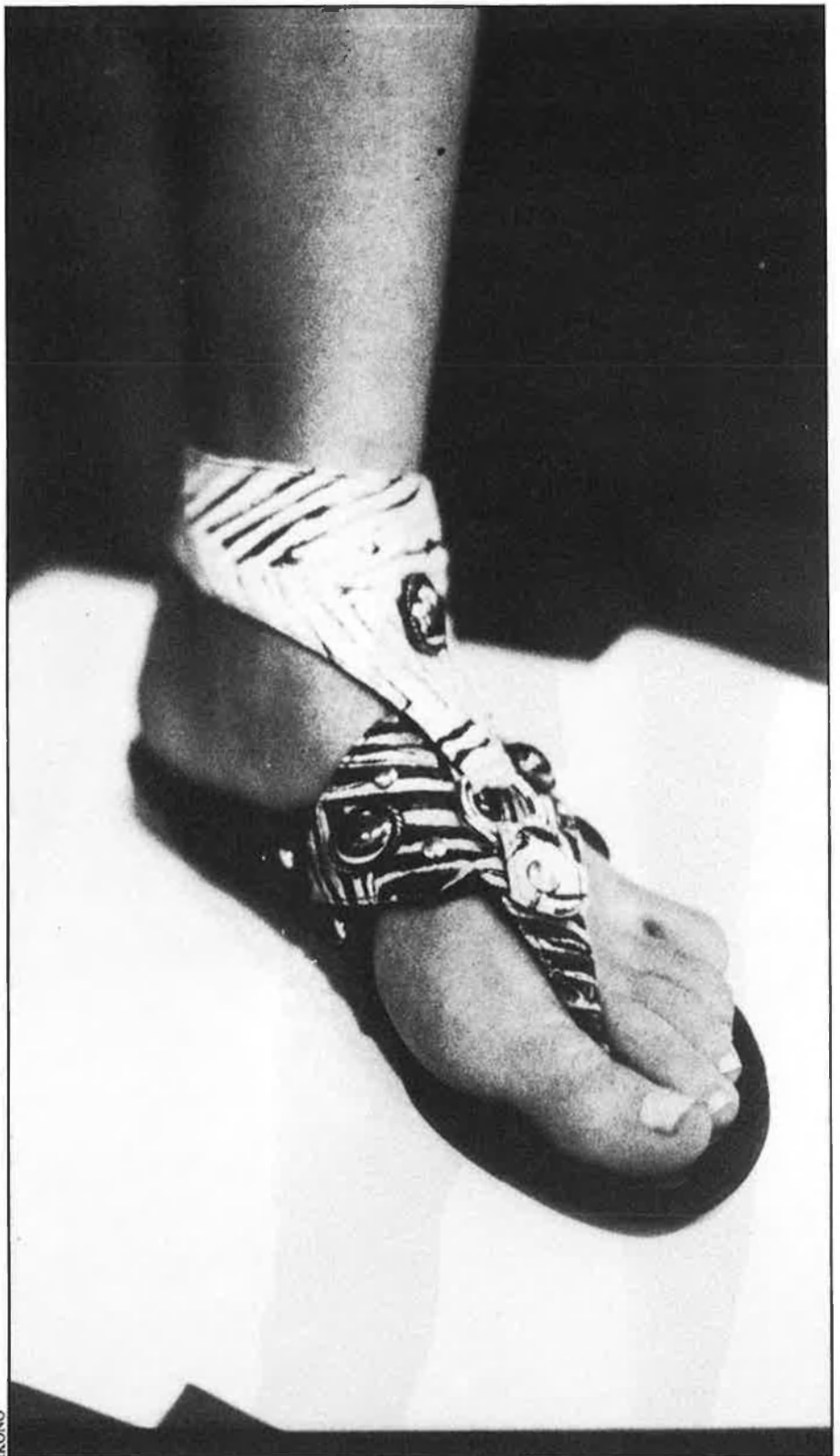
Dalt, model de Diva Internacional. A la dreta, sandàlia de Carpena.

alguns estands semblen parades de mercat de plaça veïnal—, la FICC funciona. És a dir, els fabricants venen les seues produccions i creen expectació. Enguany la cadena nord-americana de televisió Network retransmetrà, el proper 9 d'octubre, a través de 600 canals, un programa a una hora dedicat al certamen i al calcer estatal.

De tota manera, i, com afirmava el president del comitè organitzador de FICC, Roberto Gil, els nostres fabricants cada vegada tenen menys interès a xafar fort en la Cinquena Avinguda de Nova York. Per primera volta els objectius dels empresaris estan a Europa, tot i que Estats Units continuen sent el nostre primer importador, amb dotze milions i mig de parells al llarg d'aquest any; Alemanya va darrere, amb deu milions; Anglaterra, en el període de gener a maig, n'ha comprat set milions de parells; França, quatre milions i mig, i Portugal un milió quatre-cents mil.

Aquestes xifres tan afalagadores es veuen contrastades, però, amb el fort increment, situat vora el 100 per cent, experimentat per les importacions de l'anomenat *calcer groc*. En el període gener-març del 86 Xina va vendre a l'Estat espanyol prop de tres-cents mil parells de sabates. Durant el mateix temps del present exercici les seues vendes han arribat al milió de parells. Taiwan segueix una tònica semblant, i el total de les seues vendes a l'estat es xifra enguany en quatre milions de parells —prop de 2.400 milions de pessetes.

A més de la competència del *calcer*

IKONO

groc, la FICC ha de resoldre un altre problema important: la proliferació de fires dedicades al sector dins del mateix estat. D'aquestes fires la que més preocupa els fabricants valencians és Expo-calzado, celebrada a Madrid l'any passat, amb el suport d'empresaris descontents amb la direcció de la Fira d'Elda. Fonamentalment, la celebració de diverses fires té els inconve-

nients de despistar el comprador i futur client i de deslligar, com s'esdevé a Expo-calzado, el sector de la producció dels distints exhibidors. «Dur una fira a Madrid, quan a Almansa s'està produint el 70 per cent de tot el calcer fabricat a l'Estat espanyol, és, de totes totes, una bogeria total». Així de clar ho tenen la majoria dels expositors consultats. □